

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

pillanatfelvétel

az ideiglenesség kimerevítése, egy lakás állapota vendégfogadáskor, akár egy párkapcsolaté tetszőleges társaságba megérkezve, pillanatfelvételek, melyeken tettenérhetetlenek a még formálódó részek, folytonos köztességben leledző folyamatok,

az elzárt, majd a szerelés végeztével újra megnyitott vízhálózat egy akaratlanul újrakezdésre kötelezett élet nehézkességével, rég be nem indított gépjárművek kelletlen motorhangjainak sértett köhécselésével recseg végig a csapon, darabosan, össze-vissza folyik, időről időre közben megpihenve mordul,

nehezen leírható, akár csak egy átmeneti szakaszai közt is élni igyekezett élet, ami olykor-olykor, lassú folyású hétvégéken, ha van épp közönsége, néha hallható, talán egy lábos és egy merőkanál otthonos érzetű, tompa összekoccanása, de meglehet, déli harangszó,

ahogy masszív, lassú előrenyomulással mind több területet foglal a nappól a délután, szinte fölmérhetetlenné válik, van-e bárhol, mutatóba egy-egy műemlékké nyilvánított élet, melybe pörköltszagot, régi slágereket és halandzsává morzsolt szavakat hoz a lichthofon át a huzat,

garatban túl rég őrizgetett, kimondhatatlan belátásokként, kiszámítható váratlansággal bukkannak föl az utcákon épp csak múlttá vált örök mindennapok szégyentelenül emberi kupacai, ormóttan személyességük zavartan áll az útban, akár egy guberálhatatlan, véletlen szembejövő, megunt szerető,

vagy terjeszkedő, rémisztő szegénység egy túlhasznált lakásban, melyben elkezdhetetlen volna a rendrakás, felújítás, még a felszámolás is, mégis, az esti hírekben katasztrófaként volna beállítva egy esetleges kegyelmes tűzkár, egészen addig, talán örökké, amíg nincs helyette bármi más.